

Pieseň prírody

Stanislav Melek
Jazdci, Banská Bystrica

♩ = 125

G A⁷ Fism Hm G³ A⁷ D

Prí-ro-du poz-naj, mi-luj, chráň, v srd-ci jej pie-seň stá-le si bráň.

D G D D⁷

Pri-šli sme k vám ces-tou tú-la-vou, oh, je, pri-šli sme k vám

Gm A E⁷ A⁷ G D

s pies-ňou ve-se-lou, oh, je. Prí-ro-da sa-ma po-má-ha, tvo-ří

G D G A 1. 3. D

nez-bed-ný o-heň náš, má na tom vi-nu, že pies-ne tie-to hrám.

2. D G A Fism Hm G A

hrám. Le-bo kaž-dý, kto prí-ro-de ro-zu-mie, to-mu prí-ro-da všet-ko

D D⁷ G A Fism Hm G³ A

dá-va aj keď nie je v nej veľ-ké po-hod-lie krás-nou pies-ňou sa pri-ho-

D 4. D G A⁷ G A

vá-ra. *Refrén* Prí-ro-du poz-naj, mi-luj, chráň, v srd-ci

Hm 1. D 2. D

jej pie-seň stá-le si bráň. Pre-to bráň. ach, jaj.

2. Lesy, hory, rieky, záhrady, oh je,
dielom sú krásnej šťastnej náhody, oh je.
Žblnkot rieky, hviezdy jasné,
dážď a vietor zas tvoria túto pieseň vôkol nás.

Lebo každý kto prírode rozumie,
tomu príroda všetko dáva,
aj keď nie je v nej veľké pohodlie,
krásnou piesňou sa prihovára.

3. S takou piesňou prišli sme sem k vám, oh je,
prašnou cestou, vlakom, či ja znám, oh je.
Porozprávať, stretnúť známych, zaspievať,
niečo viac. Príroda spája piesňou všetkých nás.

4. Preto prišli sme k vám cestou túlavou, oh je,
preto prišli sme k vám s piesňou veselou, oh je.
Príroda sama pomáha, tvorí, nezbedný oheň náš
má na tom vinu, že tieto piesne hrám.